

Ο εικαστικός Κωνσταντίνος Κερεστετζής έζησε μεγάλο διάστημα (σαν μοναχός) στο Άγιον Όρος και ζωγράφισε μονές, τοπία και πρόσωπα από το Περιβόλι της Παναγίας. Θα παρουσιάσει τα 25

«Μιλάει»

για την απλότητα του μοναστικού βίου αλλά και τις αξίες του Αγίου Όρους μέσω της ζωγραφικής παλέτας τους. Οψεις μοναστηριών, ακόμη και ζωγραφικές απεικονίσεις των κελιών, «ξεπροβάλλουν» από τον καμβά του Κωνσταντίνου Κερεστετζή και παρουσιάζονται σε μια έκθεση, με τίτλο «Άγιον Όρος», που θα εγκαινιαστεί στις 24 Ιανουαρίου στην αίθουσα τέχνης «Γαβράς» στο Κολωνάκι. Πρόκειται για μια σειρά έργων -25 στον αριθμό- που δημιουργήθηκαν το 2012 κατά τη διάρκεια της τρίμηνης παραμονής του στην Αθωνική Πολιτεία, το μέρος όπου ο καταξιωμένος εικαστικός βρίσκεται και αυτήν την περίοδο ζωγραφίζοντας διαρκώς. Εξάλλου, όπως λέει και ο ίδιος, στο Άγιον Όρος «πάντα υπάρχουν πράγματα για να καταγράψεις στον καμβά σου».

«Το 2012 και αφού είχα ολοκληρώσει μια έκθεση στην Κωνσταντινούπολη, η οποία με είχε εξαντλήσει, αποφάσισα ότι έπρεπε να πάω στο Άγιον Όρος προσπαθώντας να ξαναβρώ τον εαυτό μου» δηλώνει στην «κυριακάτικη δημοκρατία» ο καλλιτέχνης. «Το μέρος ήταν το κατάλληλο για μένα. Ήταν σαν μια θεραπεία. Αρχικώς, λοιπόν, δεν υπήρχε στο πρόγραμμα να μείνω για να ζωγραφίσω».

Μεταξύ των δημιουργιών που θα δει κανείς στην έκθεση είναι και πορτρέτα των μοναχών, σε μία από τις λιγοστές φορές που εκείνοι δέχτηκαν να «αποτυπωθούν» οι φιγούρες τους στον καμβά. «Είχα την τύχη και την ευλογία κάποιοι μοναχοί να δεχτούν να τους ζωγραφίσω, κάτι το οποίο φυσικά δεν συνηθίζεται, αφού λόγω ταπεινότητας και σεμνότητας το αποφεύγουν».

Αν και δεν είναι η πρώτη φορά που επισκέπτεται το Αθως -για την ακρίβεια έχει βρεθεί εκεί αμέτρητες φορές-, όπως διατείνεται ο εικαστικός, το Περιβόλι της Παναγίας είναι ένα μέρος που δεν έχει πάψει να τον εκπλήσσει τόσο με την ομορφιά όσο και με την απλότητά του. «Πάντα θα υπάρχει χώρος για ανακάλυψη. Είναι τόσο μεγάλος ο όγκος της πληροφορίας και υπάρχουν τόσα πολλά να ζωγραφίσει κανείς που δεν αρκούν ούτε ένα ούτε και δύο ταξίδια. Για παράδειγμα, υπάρχουν ακόμη πολλά καινούργια μοναστήρια που δεν έχω επισκεφθεί, γέροντες και κελιά που δεν έχω δει. Την περίοδο αυτή ζωγραφίζω έχοντας το χειμωνιάτικο φως που είναι πιο μουντό και πιο διάχυτο, ενώ τα περσινά μου έργα είχαν γίνει καλοκαίρι. Επομένως τώρα είναι κάπως πιο ολοκληρωμένη η δουλειά μου».

Έχοντας ζήσει αρκετούς μήνες στη χερσόνησο του Αθω συντροφιά με το καβαλέτο και τα πινέλα του, έχει αντιληφθεί ότι δεν είναι λίγοι εκείνοι που επισκέπτονται το μέρος όχι για να εκμεταλλευτούν τις πνευματικές δυνατότητες που προσφέρει αλλά για να περάσουν καλά έχοντας τουριστική διάθεση.

«Δυστυχώς, έρχονται για να ξεφύγουν από την Αθήνα και να απομακρυνθούν έστω και λίγο από τα καθημερινά βάσανα. Το βλέπουν ως τόπο αναψυχής και όχι ως μέρος πνευματικής ανάτασης και περισυλλογής. Το βλέπω πιο συχνά πλέον. Έχει δημιουργηθεί μια λανθασμένη εντύπωση στον κόσμο ότι το Όρος είναι μια ξενοδοχειακή μονάδα, όπου μπορεί κανείς να πάει και να κλείσει δωμάτια. Είναι μια μεγάλη παρεξήγηση και απέχει πολύ από την πραγματικότητα αλλά και από ό,τι θέλουν πραγματικά οι μοναχοί να είναι αυτό το μέρος για τους επισκέπτες».

Πού αποσκοπεί για τον ίδιο αυτή η παρουσίαση; «Ένας από τους στόχους αυτής της έκθεσης είναι να θυμηθούν και πάλι οι ζωγράφοι ότι υπάρχει το Άγιον Όρος. Δυστυχώς, αν και έχουμε μια μακρά παράδοση σε αυτό το είδος δημιουργιών χάρη στον Φώτη Κόντογλου και τον Σπύρο Παπαλουκά που αποτελούν από μόνοι τους μια ξεχωριστή σχολή, οι σύγχρονοι ζωγράφοι έχουν λησμονήσει τη μοναστική κοινότητα. Αξίζει να επιστρέψουμε όλοι και να παράγουμε έργο στη γη των πατέρων μας, ιδίως σε μια εποχή όπου οι ρυθμοί της ζωής μάς έχουν απομακρύνει από τις αρχές της Αθωνικής Πολιτείας».

«Το πρόγραμμα αρχίζει με προσευχή, εκκλησιασμό και έπειτα ακολουθούν τα καλλιτεχνικά καθήκοντα»

Το πρόγραμμά του τους περίπου δύο μήνες που βρίσκεται εκεί είναι πανομοιότυπο και εν μέρει συμπίπτει με εκείνο των μοναχών. Περιλαμβάνει, δηλαδή, εκτός από τις ζωγραφικές δραστηριότητες, προσευχή αλλά και συμμετοχή στον εκκλησιασμό. «Καθημερινά σηκώνομαι γύρω στις 06.30 με 07.00 και πηγαίνω στην Ακολουθία. Στη συνέχεια, παίρνω πρωινό στην τράπεζα, ενώ αμέσως κουβαλώντας τα υλικά μου πηγαίνω είτε στις Καρυές είτε στα μοναστήρια για να ζωγραφίσω» μας λέει ο ίδιος. Το καλλιτεχνικό καθήκον του, ωστόσο, τελειώνει καθημερινά γύρω στις 17.00, τότε δηλαδή που «σβήνει» και το τελευταίο φως. Αλλωστε, οι αχτίδες του ήλιου είναι ο πιστός σύντροφος όλων των καλλιτεχνών. «Όταν προλαβαίνω το βράδυ, τρώω μαζί με τους μοναχούς. Ειδάλλως, και κατόπιν συνεννόησης, μου κρατούν μια μερίδα φαγητό και τρώω μόνος μου. Αμέσως μετά πηγαίνω στο κελί μου για να ξεκουραστώ και για να ηρεμήσω. Πολλές φορές διαβάζω ή κάνω κάποιες κουβέντες με τους μοναχούς».

Με την ελευθερία που του παρέχει η ιδιότητα του ζωγράφου μπορεί να επισκέπτεται ανά συχνά χρονικά διαστήματα διαφορετικές μονές, «καταγράφοντας» στον καμβά του το άρωμα και τον χαρακτήρα καθεμίας από αυτές. «Είμαι όπως η μέλισσα στα λουλούδια. Δεν είμαι στάσιμος. Εχω την ευκαιρία να γεύομαι τη διαφορετικότητα του εκάστοτε μοναστηριού. Διότι, ξέρετε, κάθε χώρος έχει τη δική του ιδιοσυγκρασία και τον δικό του χαρακτήρα. Όσοι δεν έχουν έρθει έχουν την εντύπωση ότι το Άγιον Όρος είναι ένα πράγμα. Δεν είναι έτσι. Είναι πολυποίκιλο, γι' αυτό και γοητεύει. Όπως, άλλωστε, ισχύει και για τα κελιά των μοναχών, τα οποία είναι ένας ολάκερος κόσμος».

Μετά την ολοκλήρωση της έκθεσης ο ζωγράφος επιθυμεί να ανέβει και πάλι στη γη των πατέρων του. Να βρεθεί αυτήν τη φορά στην έρημο, όπως λέει, τα καλύβια όπου βρίσκονται οι ασκητές. «Τον χειμώνα δεν μπορεί κανείς να προσεγγίσει τα μέρη αυτά με ευκολία, γι' αυτό και είναι προτιμότερο να τα επισκεφθώ το καλοκαίρι που οι συνθήκες είναι σαφώς καλύτερες. Εκεί υπάρχει ένα άλλο Όρος από το κοινοβιακό τοπίο που γνωρίζουμε όλοι. Πιστεύω ότι η Παναγία το θέλει να φτάσω εκεί. Μου έχει δείξει πολλά σημάδια και τόσες συμπτώσεις σαν να μου λέει ότι θα γίνει. Μονάχα με τη βοήθειά Της μπορώ να τα καταφέρω. Ελπίζω ότι η προσπάθειά μου θα αποδώσει καρπούς».

Λάτρης του Ελ Γκρέκο με καταγωγή από την ακριτική Δράμα

Ο γεννημένος στη Δράμα και μεγαλωμένος στην Καβάλα Κωνσταντίνος Κερεσσετζής φοίτησε στην Ανωτάτη Καλών Τεχνών της Αθήνας, έχοντας ως καθηγητή τον Χρόνη Μπότσογλου. Μάλιστα, μετά την ολοκλήρωση των σπουδών του έφυγε για τη Μαδρίτη, για να μελετήσει την ισπανική σχολή του Μουσείου Πράδο. «Το βασικό μου κίνητρο ήταν ο Ελ Γκρέκο, η σπουδή στον Δομήνικο Θεοτοκόπουλο, έργα του οποίου φιλοξενούνται εκεί. Μέσα από αυτόν ανακάλυψα και τον Γκόγια, τον Βελάσκεθ. Εμαθα πολλά εκεί».

Info: Η έκθεση του Κωνσταντίνου Κερεσσετζή με τίτλο «Άγιον Όρος» εγκαινιάζεται

στην αίθουσα τέχνης «Γαβράς» (Ηροδότου 17, Κολωνάκι) στις 24 Ιανουαρίου και θα διαρκέσει έως και το Σάββατο 8 Φεβρουαρίου.

Γιώτα Βαζούρα

Πηγή: dimokratianews.gr